

BIBELSK

TRO

6

/2019

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

28. årgang

www.bibelsk-tro.no

I dette nummeret:

- Jesus Kristus gir fremtid og håp
- Jesus Kristus er den samme til evig tid
- Bibels budskap om Åndens gjerning

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), avd.leder Olav Stokka, tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg.

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland.

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Dansk bankkonto 76207543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Jesus Kristus gir fremtid og håp

Leder. Av Eivind Gjerde 4

Hill deg kors, mitt eneste håp!

Andakt. Av Hans Erik Nissen 6

Folkefrelser, til oss kom

Sang. Av Ambrosius av Milano 7

Gud vil et menneske være

Dikt. Av Gunnar Holth 8

Jesus er livets brød.

Bibelforum. Av Henric Staxång 9

De fant også ham selv

Dikt. Av Axel Remme 11

Barnet i krybben er kongenes konge og herrenes herre

Bibelforum. Av Peter Olsen 11

Lyset er kommet til verden

Dikt. Av Axel Remme 14

Dette som har skjedd

Trossannhet. Av Axel Remme 14

For ingenting er umulig for Gud

Guds Ord og løfter. Av Erik Høiby 15

Utvalgt i Kristus

Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius 16

Jesus Kristus er den samme til evig tid

Trossannhet. Av Olav Hermod Kydland 17

Bibelens budskap om Åndens gjerning

Bokklipp. Av Carl Fredrik Wisløff 18

Den første julesang

Bokklipp. Av Ole Hallesby 25

For vår skyld ble han fattig da han var rik

Bokklipp. Av Carl Fredrik Wisløff 26

Følg meg!

Bokklipp. Av Fredrik Wisløff 27

”Det er brudgommens sang båret frem av hans brud.
Den er enkel som barnet, sannferdig som Gud.
Har du lært den på jorden – og fikk du den kjær,
Skal du syng den evig med himlens hær.”

Edin Holme, nr 647 v. 3 i Sangboken)

Jesus Kristus gir fremtid og håp

AV EIVIND GJERDE

Mottoordet til en kristen friskole i Norge er hentet fra profeten Jeremia: *“For jeg vet de tanker jeg tenker om dere, sier Herren. Det er fredstanker og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere fremtid og håp”* (Jer 29,11).

Dette ordet står i en veldig spesiell sammenheng! Det er ett utdrag fra et brev! Brevet finner vi i Jeremia 29,4-28. Dette brevet skrev og sendte profeten Jeremias til de bortførte i Babylon. Jeremia var på dette tidspunktet i Jerusalem. Babels konge hadde latt noen av folket være igjen i landet. Og hvorfor var folket i utlendigheten? Svaret er klart: Folkets synd og opprør mot Gud. De hadde foraktet Herrens Ord og satt seg opp imot Ham. De hadde hånet Gud ved å dyrke fremmede guder. De hadde forlatt Herren i sine hjerter og vist den verste form for åndelig utroskap.

Det første budet i 10-budsloven er: *“Du skal ikke ha andre guder enn meg!”* (2 Mos 20,3). Dette er det første budet og det klart viktigste, for det inneholder dypest sett alle de andre budene. Det er forholdet til Herren som er det avgjørende i forhold til alle de andre budene.

Dommen måtte komme mot et slikt folk: *“Herren, deres fedres Gud, sendte sine ord til dem ved sine sendebud tidlig og sent. For han hadde medynk med sitt folk og over sin bolig. Men de spottet Guds sendebud og foraktet hans ord og hånte hans profeter, inntil Herrens vrede mot sitt folk ble så sterkt at det ikke lenger var noen legedom.”* (2 Krøn 36,15-16)

Folket ble ført til Babel og det var forutsagt at de skulle være der i nøyaktig 70 år. Det skjedde også. Kong Kyros lot folket vende tilbake igjen.

I brevet som Jeremia skrev, gir han følgende befaling fra Herren selv: *“Så sier Herren, hærskaernes Gud, Israels Gud, til alle dem som jeg har ført bort fra Jerusalem til Babel. Bygg hus og bo i dem! Plant hager og spis deres frukt! Ta dere koner og få sønner og døtre. Og ta koner til deres*

sønner og gift bort deres døtre, så de kan føde sønner og døtre. Bli tallrike og bli ikke færre!” (Jer 29,4-6)

Videre ble det sagt i brevet at folket skulle søke velferden til byen de bodde i. De skulle be for den. De skulle avvise løgnprofetene og spåmennene som var hos dem i Babel. Satan har alltid sine medarbeidere på plass over alt.

Hele avsnittet oser av Guds kjærlighet og omsorg for folket sitt. Han måtte straffe dem for deres synder. Han måtte la sitt ord om dom slå til, men frelsens budskap skulle også få lyde.

Det var Gud som førte folket bort til Babel. Men var det Nebukadnesar som konkret gjorde det? Det stemmer, men det var Gud som stod bak. Han brukte Nebukadnesar som et redskap i sin hånd. Gud bøyer kongers hjerter som vannbekker i ørkenen.

Fredstanker

Herren gir et mektig løfte til folket. Fredstanker. Herren ville gi dem fred igjen i sitt eget land.

Dette var et budskap til Israelsfolket for 2600 år siden, men vi har lov til å bruke dette ordet inn i vår situasjon? Det har vi!

Alt som før er skrevet, det er skrevet til lærdom for oss, for at vi skal ha håp ved det tålmodet og den trøsten som Skriftene gir. (Rom 15,4)

Trenger du fredstanker du som lever i 2019 og står på terskelen til 2020? Vi hører om krig og forferdelse hver dag. Mediene elsker de dårlige nyhetene, for det er disse som de presenterer for oss. Mange journalister har en sterk fasinasjon for det onde og destruktive. Det hjertet er fylt av, skriver de med pennen! De er Satans tjenere.

Har vi ikke en anelse av at ulykken ligger og venter? Vil ikke Guds dom komme over et så ugudelig folk som vårt? Selvsagt vil dommen komme over hver den som gjør det onde, men hvorfor skal den komme over deg som tror på Jesus Kristus. Men om du vil gjøre synd, så vil

du høste onde frukter av det. Det er alltid farlig å synde! Uansett! Du må ikke synde! Du må ikke leve i synd. Synden vil før eller senere finne deg. Gud lar seg ikke spotte. Det onde du bedriver i det skjulte, skal en gang ropes ut fra hustakene. Det ser vi skjer foran våre øyner i dag. Fly synden. Vend deg bort fra den. Oppsøk ikke fristelsen!

Du som tror på Jesus Kristus skal få lov til å tenke fredstanker. De urolige tankene fordi vi er syndere, vil komme av seg selv. Fredstankene virker Guds Ord i den som tror på Jesus Kristus. Fordi Jesus Kristus er vår fred: *“For Han er vår fred.”* (Ef 2,14)

Budskapet fra profeten Jeremia er nesten en absurd måte å hilse mennesker med i 2019. Vi lever i en verden som snart går fullstendig av hengslene. Krise over alt og så kan vi si på vegne av Gud selv til dere som lever i troen på Jesus Kristus og som ikke forsvarer noen synd i deres liv: *“Vær ikke bekymret for noe, men la i alle ting bønneemnene deres komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takk. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus.”* (Fil 4,6-7)

Gud har ikke ulykkestanker med deg. Hvorfor skulle han ha det? Ja, vi opplever mye uforståelig i syndens verden, men en kristen skal få se Guds faderlige tuktt bak det vonde.

Jeg vil gi dere fremtid og håp

Har du håp om noen godt for dagene som kommer? Uten håp går et menneske til grunne. Dersom du mister håpet, orker du ikke leve lenger. Den som mister håpet, tar fort sitt liv. Håpet er viktig når noen blir syke. Håpet er visstnok 40 % av en helbredelse. Den som håper, vil leve.

Er ikke hele ditt liv basert på håp? Du håper på deg selv, din familie og dine venner og du håper på Gud. Du tenker at han har noe godt for deg og sitt rike i det nye året. Du kan få stole på det at det har han, ellers hadde Han jo tatt deg hjem til seg. Det er noen gjerninger Han har lagt frem for deg, for at du skulle få vandre i dem i det nye året.

Vi lever i håpet

Vi lever hver dag med det himmelske håpet over

vår vandring. Også i denne tid. Vår fremtid er lys og lang, den rekker bakom tidens tvang!

Vi venter på den nye begynnelsen. Vi venter ikke på avslutningen av denne verden, for den vil komme. Vi venter på den nye begynnelsen. Husk at Bibelen ikke ender med en avslutning, men med den nye begynnelsen når Gud gjør allting nytt igjen. De ugudelige er dømt og synden skal ikke få berøre verken engler eller mennesker med en lillefinger en gang, og de frelste er i det fullkomne Guds rike. Vi har ett stort og urokkelig håp i Jesus Kristus! □

...men dere som lider trengsel, skal han gi ro sammen med oss. Dette skal skje når Herren Jesus åpenbarer seg fra himmelen med sin makts engler. 2 Tess 1,7

Hill deg kors, mitt eneste håp!

AV HANS ERIK NISSEN

“For det var Guds vilje å la hele sin fylde ta bolig i ham, og ved ham forlike alle ting med seg selv da han gjorde fred ved hans blod på korset, - ved ham, enten det er de som er på jorden, eller de som er i himlene.” (Kol 1, 19 – 20)

I Jesus har det skjedd en grunnleggende forsoning. Rekkevidden er uendelig, for den forbinder himmel og jord. Forsoningsmidealet er blodet på korset. Gjennom det er det stiftet fred.

Kan vi undres over at et Guds barn elsker Jesus? Det er jo dypest sett det alt dreier seg om. Korsets blod har berørt alle. Derfor er det heller ikke noen som ikke kan bli frelst. Det er ingen synd i verden som Jesus ikke har kjent som sin. Han døde for våre overtredelser.

Din og min frelse beror på et forhold mellom en Far og en Sønn. Da Sønnens blod ble utgytt under Faderens vrede, ble det stiftet fred mellom deg og Gud. Han forsonte deg med seg selv.

Blodet har ikke bare berørt alle, det har også berørt alle ting. Det er derfor de kan virke sammen til det gode for dem som elsker Gud. Det overgår hva vi kan fatte og forstå, men troen vet at det er sant. Derfor blir et

Guds barns livsresultat dette: “Han har gjort alle ting vel”. I alt og gjennom alt lar han deg få møte forsoningsblodet.

Forsoningsblodet gjelder ikke bare i vår levetid. Det står fast i evighet. Den lar himmel og jord møtes i et kors.

Alt i den himmelske verden minner deg om forsoningen. Gud ønsker å prises som den som ga sin Sønn som et sonoffer. Og Jesus skal opphøyes som det slaktede Guds lam. Allerede her synger vi sangen til Guds og Lammets ære. Når din tro omfavner forsoningen, gjenomtrenges din sjel av en guddommelig fred, en fred som er forbundet med blodet på korset.

Fred betyr forening. Slik som den korsfestede Jesus Kristus rekker sin ene hånd til deg og sin andre hånd til sin far. Begge hender er gjennomboret. Gud og du er forenet i offeret på korset. Du har det tilfelles med Gud at korset betyr alt for dere begge.

(Oversatt fra dansk) □

CD

”Jeg takker deg, Herre!”
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Folkefrelsar, til oss kom!

Ambrosius 334-397

1. Folkefrelsar, til oss kom, fødd av møy i armodsdom!
Heile verdi undras på kvi du såleis koma må.
2. Herrens under her me ser, ved Guds Ande dette skjer.
Livsens ord frå himmerik vert av kjøt og blod oss lik.
3. Utan synd han boren er som all synd for verdi ber.
Han er både Gud og mann, alle folk han frelsa kan.
4. Frå Gud Fader kom han her, heim til Gud hans vegar ber,
Ned han fór til helheims land, oppfór til Guds høgre hand.
5. Du som er Gud Fader lik, ver i vanmakt sigerrik!
Med din guddoms velde kom, styrk oss i vår armodsdom!
6. Klårt di krubbe skina kan. Ljoset nytt i natti rann.
Naud og natt til ende er, trui alltid ljuset ser.
7. Lov og takk, du Herre kjær, som til verdi komen er!
Fader god og Ande blid, lov og takk til evig tid!

(Nr 630 i Sangboken. Martin Luther 1524. Bernt Støylen 1906)

Gud vil et menneske være!

AV GUNNAR HOLTH

Gerhard Tersteegen (1697-1769) var en merkelig mann. Han var tysk båndvever, kjent predikant, sjelesørger og salmedikter. Egentlig skulle han bli prest, men da hans far døde tidlig ble det ikke råd til studier. Mor ble alene med 8 barn.

Tersteegen gjennomlevde mange åndelige kriser hvor han ble plaget av fristelser, tvil og anfektelser.

Nevnes må også hans svake helse. Han lå ofte til sengs – uten tilsyn og hjelp.

Ensomhet og selvplageri ble tunge opplevelser.

Men han fikk hjelp. Han forteller: “Jeg lærte å tro på en Gud, som på den mest underbare måte trer meg nær i Jesus Kristus, og er min venn av

bare barmhjertighet, tross min uverdighet.”

Det var Guds frie, uforskyldte nåde i Jesus Kristus han nå fikk oppleve. Det ble klart for ham at alle hans egne anstrengelser for å nå det evige målet var forgjeves hvis ikke Gud selv i Jesus Kristus berget ham.

Tersteegen kjente nå et sterkt kall til å tale og å vitne. Hans forkynnelse var frisk og levende og hadde en overbevisende makt. Hele sitt liv ofret han nå til Guds ords forkynnelse og til sjelesorg.

Han laget også medisiner som han ga bort eller solgte, og ble kjent for sin velsignelsesrike virksomhet i mange land.

Folk kom lange veier for å søke hjelp og råd i åndelig og legemlig nød. Han mottok også mange

1. Stem opp med glede
en lovsang til Frelserens ære,
opp høy hans hellige navn,
alle himmelens hæere!
Se det som her
nå så forunderlig skjer:
Gud vil et menneske være!

2. Tenk hvilket under at
Gud kommer til oss her nede!
Tenk hvilket offer den kostet,
vår evige glede!
Jesus er født!
Skaden for evig er bøtt.
Tie, hver sjel, og tilbede!

5. O min Immanuel, kom
i mitt hjerte å fødes!
Kom, du min Frelser,
med deg skal jeg aldri forstøtes.
Lev du i meg!
La meg forenes med deg,
her og når engang vi møtes.

3. Gud som et menneske blant oss!
Hvem fatter det under?
Himmeriks dører blir åpnet
i mørkeste stunder!
Gud selv er her!
Skynde seg til ham enhver!
Nådig vår Gud seg miskunner!

4. Har du, o Herre, da også
på meg villet tenke?
Vil du deg selv og din kjærlighets
fylde meg skjenke?
Hvor må jeg da
juble så inderlig glad!
Sprengt er hver knugende lenke!

brev og svarte personlig på dem alle sammen. Til slutt var det så mange mennesker som kom, at hans venner så seg nødt til å bygge spesielle hus, de såkalte "pilgrimshytter". Til sine tider gikk det på helsa løs: "I går, etter at jeg hadde ligget i feber hele natten, hadde det samlet seg minst 250 mennesker."

Ved siden av alt forkynner- og sjelesørgerarbeid fikk han også tid til å skrive salmer.

Landstads reviderte har tre:

- Synger for Herren og jubler I himmelske hære
 - Gud er her til stede (står også i Sangboken)
 - Kom brødre, la oss haste (står også i Sangboken)
- Sangboken har også med

-Jesus, som i lys regjerer.

Nedenfor siteres julesalmen "Synger for Herren.." i den form den har i Norsk Salmebok 1985:

"Stem opp med glede en lovsang til Frelserens ære".

Melodi av Egil Hovland. Kan også synges til "Lover den Herre".

I Norsk Salmebok 2013 er ikke denne gode julesalmen med. Dessverre.

Landstads salmebok og Landstads reviderte har 8 vers – nå kuttet ned til 5.

Legg merke til Tersteegens personlige forhold til Frelseren slik det vakkert er uttrykt i siste verset.

Jesus er livets brød

AV HENRIC STAXÅNG

Vi feirer jul til minne om Jesu fødsel. Jesus er sann Gud og har derfor vært til fra evighet. Da Guds tid var inne, ble Jesus menneske. Gal 4,4. Det var Det gamle og Det nye testamentets Herre som ble født i Betlehem.

Jesu ærende hit til jorden var å gi verden liv gjennom å sone våre synder med sitt hellige blod på korset og gjennom sin seierrike oppstandelse.

Jesu guddom tydeliggjøres i vår bibeltekst fra Johannesevangeliets innledning, Joh 1,1-3: "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt har blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til." Jesus er det evige Ordet som var hos Gud og som er Gud. Gjennom Sønnen, det evige Ordet, har verden blitt skapt og gjennom ham har Bibelen blitt til. Jesus, det evige Ordet uttrykkes (svensk: andas) i hvert vers i hele Bibelen, både i lovens ord og i evangeliet.

Juleevangeliet trer fram i det 14. verset: "Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og

vi så hans herlighet, en herlighet som den en enbåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet." Her leser vi: "Ordet ble kjød." Gud ble altså menneske i Jesus Kristus. I en gammeltestamentlig profeti som ble skrevet for ca 2800 år siden, ble det nyfødte barnet kalt Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste: "For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder, og hans navn skal kalles: Under, Rådgiver, Mektig Gud, Evig Far, Fredsfyrste." Jes 9,6.

Jesus som ble født i Betlehem var samme Herre som talte ut fra den brennende busken til Moses og sa sitt navn: "Jeg er den JEG ER." Han sa videre: "Så skal du si til Israels barn: JEG ER har sendt meg til dere." 2 Mos 3,14. Det er betydningen av navnet JHWH, altså Herren.

Ja, Herren som ble født i Betlehem var den samme Herren som talte til Moses i den brennende busken og som siden gikk foran Israels folk gjennom Rødehavet inn i ørkenen - i

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

skystøtten om dagen og i ildstøtten om natten.

Jesu fødselssted, Betlehem, betyr brødhush. Som voksen kalte Jesus seg selv for *"Livets brød"*. Da Jesus i trettiårsalderen underviste menneskene i synagogen i Kapernaum sa han: *"Guds brød er det brød som kommer ned fra himmelen og gir verden liv."* Folket sa til ham: *"Herre, gi oss alltid dette brødet"*. Jesus sa til dem: *"Jeg er livets brød. Den som kommer til meg skal ikke hunstre. Og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste."* Joh 6,33,35. Legg merke til at her i Kapernaum sa Jesus gudsnavnet om seg selv: *"JEG ER livets brød."* Det var JEG ER som talte til tilhørerne i Kapernaum.

Jesus kom fra himmelen til jorden for å gi verden liv. Kjære leser: "Har du fått liv i Jesus?" Har du ikke bruk for Jesus, for hans nåde og sannhet, så kommer det av at du har veket unna når Herren har talt til din samvittighet. Om du vil forsvare synden og samvittigheten skjuler noe for Gud, da er det nødvendig at du omvendes og gripes av spørsmålet om frelse fra helvetet til himmelen. Også en bekjennende kristen kan måtte vekkes ut av syndesønnen. Gud ser til ditt hjerte. Er det noe som du vil skjule og ikke bekjenne? Hva er det som tilfredstiller ditt innerste behov? Er det Jesus eller noe annet?

Har Guds Ånd fått belyse Guds hellighet for deg og ditt indre hjerteforderv, og har han fått vise deg ditt totale behov for nåde? Da leder Guds Ånd deg til Jesus, for hos ham finnes nåde og liv. Ditt hjertes uro og behov kan nå ikke

tilfredstilles av noe annet enn gjennom ordet om Jesus. Ordet om Jesus har blitt brød for din sjel. Det at Jesus trådte inn i ditt sted og gav sitt liv for dine synder, at hans blod rensar deg fra all synd – dag etter dag – at han er din rettferdighet og din tilflukt – det er dette evangeliet som tilfredstiller din sjels innerste behov. Du har begynt på å smake livets brød og du vil ha mer. Du har fått liv i Jesus.

Behovet og følelsene kan variere, men når du ikke merker noe til troens liv, må du gripe om et løfte i Bibelen. Ta det til deg, uansett om du opplever noe eller ikke. Når du griper om et løfteord, da griper du om det evige Ordet, Jesus. Han finnes i ordet, også i det korteste løfteordet. Se ikke på dine hender som tar imot brødet, men se bare på brødet. Altså, se ikke på deg selv, men se bare på løfteordet, på Jesus. F.eks. Sal 37,5, 116,3-5, 139,5, Jes 41,10, 43,25, 1 Joh 1,7. Da smaker du ham som er livets brød og som gir liv.

Har Jesus fått bli ditt liv, da vil du ikke lenger leve ditt eget liv i synden og verdens lyst. Du vil leve for Herren som kom til verden og som snart skal komme tilbake igjen ved sin siste ankomst. Det har blitt livsviktig for deg å daglig leve av ham som er livets brød og i alt spørre etter hans vilje. Nå i juletiden feirer vi minnet om Jesu første ankomst. En velsignet jul blir det for deg som har funnet liv hos Jesus, Han som er livets brød. Amen! □

Bibelsamling på Audnastrand leirsted

15.-19. juli 2020 blir det bibelsamling på Audnastrand

Talere: Oddvar Dahl og Curt Westman

Program og flere opplysninger i nr 3/2020 av Bibelsk Tro.

Info/påmelding: Dagfinn Natland, tlf 5279 9807 / 951 29 320, e-mail: dnatland@frisurf.no eller til Olav Hermod Kydland, mobil 918 60 275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

De fant og så ham selv

AV AXEL REMME

1. De kom langt fra det fjerne,
så kongetegn på himmelhvelv
og fulgte det så gjerne,
helt til de fant og så ham selv.
2. Enhver skal veien finne
som tar av sted på Ordets kall.
Det lys vil for dem skinne
og vise veien hvor de skal.
3. Så underlig en reise -
med denne leite- søker- trang,
som troens flagg lar heise
med himmelhåpets pilgrims sang.
4. Hans fødsel, største under,
til verden brakte redningsdåd.
Ga slekten nådestunder,
tilgivelse og sannhets råd.
5. For alltid skal vi takke
og holde Kristi fødsel kjær.
Og bøye ydmykt nakke,
si: "ære være", Gud er nær!

Barnet i krybben er kongenes konge og herrenes herre

AV PETER OLSEN

Det verdslige rike og Guds rike

Denne teksten taler om to meget forskjellige riker. Dels beskriver den det verdslige rike hvor keiser Augustus hersker, og dels beskriver den Guds rike som bryter inn midt i det verdslige rike.

Vi leser at Gud trer inn i historien. Han blir borger i det verdslige rike, underlagt keiseren, og stattholderen Kvirinius. Men det gjør ikke Gud for å frata keiseren og stattholderen deres makt. Faktisk er det han selv som har gitt dem denne makt. En gang skal han kreve dem til regnskap for hvordan de har forvaltet deres makt. Men foreløpig lar han sitt rike bryte inn i denne verden.

Det betyr at to riker utfolder seg parallelt, men dog slik at det ene rike er skjult til stede midt i det andre rike.

Guds rike øver innflytelse på det verdslige rike. Men det skjer med midler som er helt forskjellige fra dem som det verdslige rike kjenner.

Keiseren i Guds rike er Gud selv. Han har all makt i dette rike. Men foreløpig utøver han denne makt på en meget uortodoks måte, nemlig under tilsynelatende svakhet.

Bestill Bibelsk Tro for 2020
og få nr 5 og 6 for 2019, samt
CD-en "Himmellengt" med
sanger av Olav Fjermedal.

Det ser vi i teksten av den påfallende motsetning det er mellom de to regenter. Keiser Augustus befalte, og så måtte hele verden adlyde.

Den andre keiseren møter vi i teksten som et nyfødt barn i en fattig familie. Da himmelens og jordens Herre lot seg føde som menneske, valgte han fattige foreldre. Han kunne ha valgt en tilværelse som svarte bedre til hans rang.

Når Augustus holdt folketelling, var det av hensyn til skatteopprekking. Han levde et liv i luksus. Hans makt og herlighet var synlig for alle. Hvis noen ikke anerkjente og beundret ham, ville han snart få dem til å tigge om nåde.

Makten og innflytelsen i det verdslige rike gikk ut fra Rom. Det var tydelig for alle. Ville man frem i denne verden, måtte man oppsøke maktens sentrum i Rom. Da Romerriket falt 400 år senere, tok fiendene nettopp makten i hovedstaden. Skulle de ha den synlige makt, måtte de oppsøke den synlige kilde for denne makt, nemlig byen Rom. Og de måtte fjerne den synlige innehaver av makten, nemlig keiseren.

Hvorfor lot Jesus seg føde inn i en fattig familie?

Juleevangeliet gir det inntrykk at Gud ikke har forstått hvordan makt fungerer. Hvorfor lot han seg føde inn i en fattig familie? Han kunne ha valgt kongeslottet i Jerusalem, eller enda bedre: keiserpalasset i Rom. Hvorfor lot han seg føde i Betlehem, og så endatil i en stall? Det var jo nesten ingen som oppdaget det. Hvis han derimot hadde valgt Rom, så ville hele verden fått vite det.

Hvorfor kom han som et spebarn? Det har jo ingen makt. Det ville vel vært bedre om han steg ned som en fullvoksen regent med trompetfanfare og tolv legioner engler som æresgarde. Man får inntrykk av at Gud ikke har forstått hvordan man får innflytelse i denne verden.

Riktignok hører vi at Guds Sønn ble fulgt av en engleskare som lovpriste Gud. Men det var jo bare noen få hyrder som så det. Han burde da ha sendt englene til Herodes og Kvirinius i Jerusalem, eller til Augustus og senatet i Rom. Så kunne de ha anerkjent Jesus som verdens

konge. Det hadde vært veien til innflytelse for Guds rike.

Keiser Augustus hørte sannsynligvis aldri om Jesu fødsel. Og Herodes glemte snart det han hadde hørt av de vise menn. I 30 år var det nesten ingen som visste at Guds Sønn var blitt født inn i vår verden.

Rådgivere innen kommunikasjon og politikk må ta seg til hodet: Gud kaller seg allvitende, og så har han ikke fattet det minste av hvordan man kommuniserer effektivt!

Når Gud åpenbarer sin herlighet under et dekke, da går vi i rette med ham. Når han åpenbarer sin makt i skikkelse av maktesløshet, da tenker vi at Gud har dårlige rådgivere. Han skulle i stedet for ha lyttet til oss.

Det som er svakt i verden

Men saken er den at Gud har valgt det som er svakt i verden for å gjøre det sterke til skamme (1 Kor 1,27). Han virker gjennom det svake. Han gjør det med kraft. Men han gjør det på en måte som normalt ser kraftløs ut. Han handler ikke for våre øyne, men i våre hjerter. Og det mot vår natur. Vi kan ikke la være å tenke at hvis noe skal være herlig, så skal det også se herlig ut. Slik er det jo i Hollywood.

Disiplene ville etablere Guds kongerike i Jerusalem. De ventet en Messias med synlig herlighet og makt. Men Gud sier nei til disse planer. Han vil gjerne virke med herlighet og makt. Men samtidig skjuler han sin herlighet og makt. Kongenes konge lar seg føde som et fattig barn i en avkrok i verden. Han beseierer både Djevelen og døden ved selv å dø som

CD-er:

Foredrag av Per Haakonsen:
 ”Israel og Midtøsten akkurat nå”
 ”Det nye Norge – Avkristningens konsekvenser” Kr 20 pr. CD + porto
 Bibelsk Tros kassetjeneste
 Postboks 116, 4311 Hommersåk
 e-post: olstokka@frisurf.no

en ynkelig forbryter på et kors. Han vinner mennesker inn i sitt rike ved en preken som ikke har noen ytre glans. Dens innhold lyder som den rene dårskap. Men det er dette middelet Gud virker gjennom med Ånds og krafts bevis (1 Kor 2,4).

Gud sier i sitt ord at de som tror på ham, er syndfri i hans øyne. De eier all himlens herlighet, sier han. Og han lover å skjærme dem mot alt ondt.

Når de ser på seg selv, kan de ikke få øye på denne syndfrihet. De kan ikke få øye på noen herlighet. Og ofte lider de ondt i denne verden. Så spør de: "Kjære Gud, hvorfor holder du ikke dine løfter? Du lot englene synge om fred på jorden. Men hvor blir det av denne fred? Du lot dem si: Frykt ikke! Her er stor glede, for Frelseren er kommet. Men slik opplever vi det ikke, Gud! Er Jesus virkelig den som kommer, eller skal vi vente en annen? Du sier også at de kristne er syndfri og herlige, men slik opplever vi det ikke selv."

Guds barns herlighet

Til dette svarer Gud: "Mine kjære barn, jeg ser deres herlighet. Det er bare dere som ikke ser den. Forklaringen er at jeg har skjult den. Jeg har latt mitt rike komme inn i denne verden, men samtidig har jeg skjult det. Det har jeg gjort for å gjøre de vise og de sterke til skamme. Jeg har overdradd all makt og herlighet til mitt eget ord. Den som tar imot mitt ord, tar derfor imot min herlighet. Jeg ser min herlighet i ham eller henne. Ingen andre ser denne herlighet, for den er skjult til stede i dem. På samme måte var herligheten skjult til stede i en krybbe i Betlehem. Og seieren over alt det onde ble vunnet, skjult bak et kors og en mann som døde. Kun troen ser denne herlighet. Nettopp derfor har jeg skjult herligheten fordi jeg vil at dere skal tro meg på mitt ord."

Hva så hyrdene da de kom inn i stallen julenatt? De så et lite barn. Et slikt barn hadde de sett mange ganger før. Men om dette barnet hadde de hørt englenes forkyn-

nelse, og dette budskapet trodde de på.

Hvis de skriftlærde hadde hørt om hyrdenes tro, ville de ha ristet på hodet. De ville ha kalt dem naive eller formørket. De hadde nok også blitt forarget. Man skal ikke påstå noe om Gud som er så åpenlyst feilaktig. Slik taler den vantro fornuft.

Da Jesus hang på korset, var jødernes ledere også forarget. Det var jo bare en fredag som alle andre. Og der hang han, en ynkelig forbryter blant andre forbrytere. Han kunne ikke en gang frelse seg selv. Og så påsto en liten gruppe forskrudde mennesker at Jesus frelste dem fra døden. Men han døde jo selv! Her kan man da tale om å bedra seg selv. Nei, makt og herlighet skal se ut som makt og herlighet. Ellers er det bare innbiling. Alle mennesker tenker slik av naturen.

Men Guds ord sier at barnet i krybben er kongenes konge og herrenes herre. Guds ord sier at mannen på korset soner alle menneskers synd. Det sier også at din synd er borte når du tror på Jesus.

Barnet i krybben og mannen på korset er verdens frelser

Julens budskap handler om de to rikene: Det verdslige og det åndelige. Vi lever i begge riker, for det åndelige riket er plassert midt i det verdslige. Men vi skal passe på at vi ikke overfører den verdslige dømmekraft på det åndelige riket. I Guds rike og i åndelige saker må vi bedømme åndelig. Det vil si: Vi må spørre Guds ord og uten forbehold regne med det svaret som vi får der. Da skjønner vi at barnet i krybben og mannen på korset er verdens frelser. Dette må vi høre og tro, for det er Gud selv som sier det. Og så tilføyer han: "Hvis du hører og tror mine ord, er du mitt barn. Du er hellig og syndfri i min øyne, uansett hvordan du selv eller andre bedømmer livet ditt."

I møtet med Guds ord må du lukke øynene og tro det du hører, for Guds herlighet åpenbares under dekke av sin egen motsetning. □

Lyset er kommet til verden

Axel Remme

<p>1. Kom og se, og lyset følge!
evig skinn mot verden vendt.
Rommet kunne ikke dølgje
det som var på jorden hendt.
Lyst og blidt det ble forkynt.
Vismenn fikk slik veien synt.</p>	<p>3. Lyset skinner i vårt mørke,
men ble ikke tatt imot.
Derfor blir i vantros ørskje
veien trådt for mang en fot.
Kun hans ord er lys på sti,
ha det med og i det bli.</p>
<p>2. Med ham lyset kom til verden,
sannheten vi får og se.
Opplyst veien er for ferden,
Jesus, Frelseren er med.
"Verdens lys" med ham vi har.
òg for deg han hit det bar.</p>	<p>4. Vil du dette lys rett akte,
tro han er din frelsesgrunn?
Kom! som hyrdene betrakte,
få din åpenbarings stund.
Da du feirer: Det har hendt,
at Gud selv sin Sønn har sendt.</p>

“- Dette som har skjedd det som Herren har kunngjort oss.” (Luk. 2,15)

AV AXEL REMME

Det var ikke tvil hos dem. Hyrdene visste og var sikre på hva de hadde hørt og sett, og hvor det kom fra. Derfor kunne de si: *“- Dette som har skjedd”, det som Herren har kunngjort oss.*”

Det ligger en viktig nøkkel til å bli lukket inn i høytidens evangelium i dette utsagn. Forkynnelsen om Jesu Kristi fødsel i vår verden, kom direkte fra Herren. Den var bebudet allerede på fallets dag. (1 Mos 3,15) I Den gamle pakt ble Messias komme varslet mange ganger ved forskjellige profeter og talt om *“på mange måter”*. (Heb1,1)

Men da *“det skjedde”*, ble budet om hans fødsel kunngjort *“av Herren”*. Det måtte bringes direkte fra himmelen. I sannhet en himmelsk- og himmel-sendt beskjed. Et budskap fra oven, fra Gud selv. Hyrdene

som brakte det videre, hadde hørt og forstått meldingen. Og de hadde også sett budbæreren, *“en Herrens engel”*. De visste hvor det kom fra og hvordan det kom.

Grundig og tydelig informert, og med sikker forvisning om budskapets innhold og ekthet, kunne de ta den rette avgjørelsen for sin egen del og for alle i kommende tider de derved ble det rette eksempel for. De hadde vært i Herrens nærhet og lysglans og blitt overveldet og overbevist. Og de fikk *“syn for sagn”*. Det de hadde hørt, fikk de også se.

Det største som er kunngjort har Herren selv sendt bud om: *“I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids by.”* Det er budskap om et mektig og for all tid ufattelig under: Guds Sønnns mennesketilblivelse. (Inkarnasjonen. Det vil si Messias fødsel i verden). *“Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.”*

(Joh 1,14) Allmaktens Herre “*ga avkall på det å være Gud lik,*” kom “*i menneskers liknelse,*” “*ble funnet som et menneske,*” “*tok en tjeners skikkelse på seg.*” (Fil 2,6-8)

Det underlige er at selv om den største autoritet står bak denne kunngjøringen, er den møtt med en utstrakt skepsis og likegyldighet. Som om det skulle være en beskjed fra mennesker eller at det gjaldt kun en historisk interessant begivenhet. Denne uberørthet har sin årsak blant annet i at en neglisjerer og glemmer hvem som er avsenderen og så blandes nisse-vas og kommersielle interesser med budskapet. Det er gjort så ordinært og folkereligøst tilpasset at innholdet i høytidens symbol, sang og forkynnelse blekner og svinner.

Denne veldige, overordentlige og avgjørende kunngjøring blir bare tatt på alvor når en hører det som Guds ord og følger det. Før den blir mottatt som himmelbeskjed, direkte fra Herren, blir den verken til åpenbaring eller til frelse. Det samme gjelder hver gang en hører Guds ord. Det kommer alltid an på om det blir mottatt som Herrens beskjed og kall.

Vi bør merke oss at dette budskap, som handler om “*en glede for alt folket,*” gjelder “*en frelser.*” Altså en redningsmann, en som kommer til unnsetning i vår ytterste fare og nød. En som er i stand til å gripe inn, befri og forløse. Jesus er alt dette. Han kom med redning i vår verste fare og hjelpeløshet. Med sitt nærvær, hellige liv og offer, var han “*en soning for våre synder og det*

ikke bare for våre, men også for hele verdens.” (1Joh 2,2)

“*En frelser*” og behov for frelse, er en hovedsak i Bibelen og skal være det i forkynnelsen. Men det er dessverre blitt slik at begrepet “*frelse*” og at det for alle er avgjørende nødvendig å ta imot den, dempes eller ofte forties i forkynnelsen. Men dette er hovedsaken også i denne høytids evangelium!

For hver gang vi feirer Jesu fødsels fest, kommer denne kunngjøring fra Herren med sin sterke påminnelse og utfordring til oss alle. Tross den beklagelige nedgraderingen av budskapet og alvoret, er Herrens beskjed den samme. Essensen og hovedsak i budskapet er Frelserens komme og hans frelse “*for alt folket.*”

Her viser hyrdene ved Betlehem den gang, det gode eksempel. De nyttet den viden og påminnelse de hadde fått, trodde budskapet, tok den rette beslutning og sa til hverandre: “*La oss nå gå rett til Betlehem og se dette som har skjedd.*”

Merk deg at de ville gå for å se “*dette som har skjedd.*” Det var ikke eventyr, fabler, ønsketenkning eller fantasier. Men det “*har skjedd,*” og ble kunngjort av ham som vet alt og lot det skje, vår himmelske Far. Han ga og sendte sin enbårne Sønn til verden. (Joh 3,16 og 8,16)

Hyrdene sa ikke bare at de ville gå, eller kun ønsket det, men de gjorde det. Må vi være troende og lydige nok til å bruke den åpenbaring vi har fått av Herren! Da blir det virkelig høytidsglede i hjerte og hjem. □

For ingenting er umulig for Gud (Luk 1,37)

AV ERIK HØIBY

Vi kjenner disse seks ordene fra sammenhengen som de står i her hos Lukas. Gjennom engelen Gabriel fikk Maria er direkte budskap fra Gud at hun skulle føde Jesus som menneske til jord. Men ut fra sitt ståsted stilte Maria seg undrende til det som ble forkynt, ja, det gikk over all menneskelig fornuft, men da er det at Guds

allmakt kommer henne i møte: “*For ingenting er umulig for Gud.*”

Med utgangspunkt i det som Maria fikk høre gjennom engelen, synes jeg denne setningen får dobbel tyngde. Gud gjorde altså det som for oss mennesker var umulig å gjøre. Derfor skriver også Paulus i Rom 8,3 “*at det som var umulig*

for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud, da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld og fordømte synden i kjødet.”

Ved å sende Jesus til jord, gjorde Gud det umulige mulig.

Tre viktige sannheter skal vi her huske. For det første gjorde Gud det umulige mulig ved at Gud ble menneske i Jesus Kristus. Dernest realiserte Gud sin frelsesplan ved Jesu stedfortredende gjerning for oss. *“Gjeldsbrevet som gikk imot oss på grunn av lovens bud, strøk han ut og tok det bort ved å nagle det til korset. Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem fram til spott og spe, da han triumferte over dem på korset.”* Ja, slik leser vi disse sterke vers i Kol 2,14-15.

Gud måtte selv ta initiativet til vår frelse i himmelen, og han åpenbarte den i Jesus Kristus på korset. Og endelig gjorde Gud det umulige mulig da han brøt syndens lenker i våre liv og ved Jesu soningsdød satte oss i frihet. *“Derfor er det ingen fordømmelse for den som er i Kristus Jesus, for livets Ånds lov, har i Jesus Kristus*

frigjort meg fra syndens og dødens lov.” (Rom 8,1-2). Jeg som i meg selv intet har å stille opp med på dommens dag, ja, som ikke har gjort meg fortjent til noe annet enn dom, død og fortapelse er for Jesu blods skyld frikjent og frifunnet.

Takk og lov at det som for oss var umulig, det er mulig for Gud! Kanskje leser du denne andakt, du som strever på egen hand med troen og bekjennelsen din. Ja, kanskje betrakter du deg som et håpløst tilfelle som ikke får orden på noen ting i livet ditt. Eller du befinner deg i et mørke av mismot og depresjon. Kjære venn, la Jesus få bryte lenkene i ditt liv om de er aldri så sammensveiset!

Biskop H. E. Wisløff sa det en gang så treffende: *“Jesus løser lenker, før han løser gåter.”*

Husk at ingenting er umulig for Gud!

Jeg har ofte sitert koret fra en gammel *“lesersang”* som passer så fortreffelig til dagens andakt: *“Det gjorde Gud, han løste hvert bånd og skjenket meg Livets Ånd. Den fattige drakt ble en skinnende skrud, det gjorde Gud.”*

For ham er ingenting umulig. Han løser lenker og setter sjeler i frihet. □

Utvalgt i Kristus

Av C.O. ROSENIUS

“Han utvalgte oss i Ham, før verdens grunnvoll ble lagt” (Ef 1,4).

Vår utvelgelse grunner seg derfor ikke på noe i oss selv. Før vi ble født, før himmel og jord ble til, ja, før verdens grunnvoll ble lagt, utvalgte Gud oss til sine barn og arvinger.

Da må det være klart at han ikke så på noe hos oss, men helt og fullt på Kristus alene. Om vår synd var tusen ganger større, kunne den likevel ikke gjøre denne utvelgelse til intet og hindre vår frelse i Kristus. Denne frelsens grunnvoll er så fast og sikker, at hverken vår synd og vårt hjertes ondskap eller djevelens raseri rokker ved den.

Om din synd er tung og svær i vektskålen, så veier det Gud har gjort likevel tusen ganger

mer. Mener du med din omvendelse, din anger og bønn å legge noe til din frelse, så kommer du for sent. Gud utvalgte oss i Kristus før verdens grunnvoll ble lagt. I Kristus – ikke i deg eller meg eller noen annen. Med Kristus har Gud gjort opp vårt regnskap, og i Kristus er han en forsonet Gud for alle syndere.

Før noe menneske kunne be ham om noe eller bevege ham til noe, ved sin anger og forbedring, utvalgte han oss. Han gjorde det fordi *“han i sin vilje besluttet det, til lov og pris for sin herlige nåde”*. Vår frelse er like fullt Guds verk alene, som hele universet er hans verk.

(Fra *“Kristus – vår rettferdighet”* 6.dag) □

Jesus Kristus er den samme til evig tid

AV OLAV HERMOD KYDLAND

"Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid."(Heb 13,8)

At Jesus Kristus er den samme i går, i dag og til evig tid, er til stor trøst og hjelp for Guds barn. For da vet en at alt som er skrevet i Bibelen om han og er sant, troverdig og står ved lag, ja, til evig tid.

Jesus er Guds enbårne Sønn som alltid har vært til. Alt er skapt til og ved han, og alt holdes opp ved Den treenige Gud.

Før verdens grunnvoll ble lagt, utvalgte Gud oss i Kristus, *"for at vi skulle være hellige og ulastelige for hans åsyn."* (Ef 1,4) Han forut bestemt at vi skulle få barnekår hos seg ved Jesus Kristus, *"etter sin frie viljes råd,"* (Ef 1,5)

Da syndefallet var en realitet, lovet Gud å sende en Frelser som skulle knuse slangens hode. (1 Mos 3,15) Det gamle testamente vitner om denne frelseshistorie fra utvelgelsen av Israel til Jesu Kristi komme i kjød.

Da Herren så hvordan Israelsfolket ble behandlet i Egypt, åpenbarte "Herrens engel" seg for Moses.

"Da sa Gud til Moses: Jeg er den jeg er. Og han sa: Så skal du si til Israels barn: JEG ER (JHVH) har sendt meg til dere. Så sa Gud til Moses: Så skal du si til Israels barn: Herren deres fedres Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har sendt meg til dere. Dette er mitt navn til evig tid, så skal de kalle meg fra slekt til slekt." (2 Mos 3,14-15)

Herren, JHVH, åpenbarte seg for sin utvalgte tjener, Moses, og meddelte ham hvem han var og ga Moses oppdrag med å føre folket ut fra trelldommen i Egypt. Fra slekt til slekt skulle Israels barn kalle ham Herren og ikke ha andre guder foruten han (2 Mos 20,3) og heller ikke tilbe og tjene dem (2 Mos 20,5).

Moses ledet folket til grensen av det lovete landet, men han fikk ikke komme inn selv.

Josva ledet folket inn i landet og lot de forskjellige stammene få dele landet mellom seg.

I dette folket ble så Guds Sønn født i tidens fylde av jomfru Maria. Han var den som Gud Fader salvet til å utføre sin frelsesgjerning. Han gjorde bare vel, forkynte evangeliet, tilga synder, helbredet syke og vakte opp døde. Han tok seg av de fattige og forkomne og var tolleres og synderes venn.

I Johannes-evangeliet finner vi Herrens navn *"Jeg er"* (JHVH) som Jesus anvender på seg selv. Jesus bruker *"Jeg er"* 23 ganger om seg selv i NT. Sammen med ordene i Joh 1,1 og 1 Joh 1,1 vitner de om Jesu preeksistens. Han er den 2. person i Guddommen som alt er skapt ved og til. Bare i ham er det frelse å få, for det er ikke gitt noe annet navn som menneskene kan bli frelst ved (Apg 4,12).

Derfor sier Jesus at han er Livets brød (Joh 6,48), *Verdens lys* (Joh 8,12), *Døren* (Joh 10,9), *Den gode hyrde* (Joh 10,11) *Oppstandelsen og livet* (Joh 11,25), *Det sanne vintre* (Joh 15,1). I Joh 14,6 sier han: *"Jeg er veien, sannheten og livet."* Følgelig må alle som vil komme til Gud Fader, ta sin tilflukt til Jesus som sin frelser, for det er ikke noen annen mellommann mellom oss mennesker og Gud enn Jesus Kristus.

Selv om menneskene er syndere og fiender av Gud, så viste Gud i sin store kjærlighet ved at *"Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere."* (Rom 5,8)

På Golgata tok Jesus all synd og straff på seg, utgjød sitt blod og døde for alle mennesker. Han døde en stedfortredende død for våre overtredelser, men ble oppreist til vår rettferdiggjørelse. (Rom 4,25)

Enhver som tar imot Jesus og blir døpt, blir rettferdiggjort og gjenfødt. Dette budskapet skal forkynnes like til Jesus kommer igjen og tar sine til seg.

Det er et herlig budskap å motta for benådede

syndere som daglig kjenner på den vonde lyst i hjertet og synden i tanker, ord og gjerninger.

Jesus, Guds Sønn og Menneskesønnen, sann Gud og sant menneske er den samme til evig tid. La ss derfor merke oss Ordet i Heb 3,1: *”Derfor, hellige brødre, dere som har fått del i et himmelsk kall: Gi akt på Jesus, den apostel og yppersteprest som vi bekjenner.”* Jesus som apostel er Guds representant overfor oss, og som yppersteprest er han vår representant overfor Gud. Dette gjelder til evig tid, og hans ord står fast i himmelen til evig tid. (Se Sal 119,89!)

Trosstyrkende å vite at Jesus sitter ved Guds

høgre hånd og ber for oss, likedan at Den Hellige Ånd bor ved troen i hjerte og er *”pantet på vår arv.”* (Ef 1,14)

Derfor kan vi si at Den treenige Gud har gjort og gjør alt som er mulig for at du og jeg skal nå fram til *”det nye Jerusalem”*. Der skal vi få prise Lammet i evigheten lang, hvor ingen synd, sjukdom, sorg eller død eksisterer lenger.

La oss derfor prise Herren Jesus for hans ufattelige nåde, Gud for hans inderlige kjærlighet og Den Hellige Ånd for hans samfunn og daglig omsorg for ånd, sjel og legeme. Han vi ta seg av oss til alle tider, ja, også i det nye året. □

Bibelens budskap om Åndens gjerning

AV CARL FR. WISLØFF

“Hellig Ånd, o himmellue,
Kom og tenn mitt hjerte an,
Så jeg Jesus klart kan skue
Som min Gud og Frelsermann!
Deg å elske, Jesus kjær,
Er hva jeg meg ønsker her”.

Det første spørsmålet vi må få klarhet over, er dette: Hvem er Ånden? Jeg er redd for at det somme tider gjør seg gjeldende feilaktige tanker om hvem Ånden er. Derfor er det så viktig å få et riktig svar ut fra Bibelen.

Jeg har lest en gang at det i en kirke i England skal stå en inskripsjon over talerstolen: *“He is not a blessing, but a blesser”*. Den Hellige Ånd er ikke en velsignelse, men en som velsigner. Ånden er en person, ikke bare en kraft, en impuls.

Da Jesus sendte sine disipler ut i all verden for å gjøre alle folkeslag til disipler, sa han: *“Idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn”* (Matt 28,19). Fra gammelt av er det med rette sagt at Ånden er en person i Guddommen. Vi tror på den treenige Gud, Fader, Sønn og Hellig Ånd. Dette er et mysterium som tanken ikke kan fatte. Det er

for høyt for oss, og vi må gjøre her som i andre salighetssaker. Vi tar Guds ord i Bibelen for oss, og så sier vi etter det som hans inspirerte profeter og apostler har sagt foran. I en av de oldkirkelige bekjennelser sies det at *“Faderen er Gud, Sønnen er Gud og Ånden er Gud, dog er det ikke tre guder men èn Gud”*. Det svarer til Bibelens vitnesbyrd.

Når da Ånden kommer, er det den evige, allmektige, kjærlige Gud som kommer og vil oss vel. Når vi taler om den Hellige Ånd, så taler vi om Gud. Det er ikke bare en guddommelig kraft som kommer, men den levende Gud. Når vi har dette klart for oss, har vi et riktig og godt utgangspunkt.

Det neste spørsmålet er da: Hva gjør Ånden? Hva gjør Gud, den Hellige Ånd, når han kommer til oss? Svaret er først og fremst at Ånden har èn gjerning fremfor alt: Å formidle samfunn med Jesus Kristus, Guds Sønn og vår Frelser.

Også dette er et troens mysterium. Vi tror på Gud Fader, som har skapt himmel og jord. Vi tror på Guds enbårne Sønn, som er født av Faderen fra evighet – og som kom og ble vår bror, idet han ble født av jomfru Maria. Og vi

tror på Gud den Hellige Ånd, som ved ord og sakrament gjør sin underfulle gjerning i våre hjerter og i våre forsamlinger.

Jesus sier: *“Jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, for at han skal være hos dere for evig”* (Joh 14,16). *“Talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære dere alle ting, og minne dere om alt det som jeg har sagt dere”* (v.26).

Den Hellige Ånd knytter forbindelsen mellom Ham som er vår eneste frelser, og oss, fattige fortapte syndere. I kap.16 hos Johannes leser vi videre hva Jesus sier om den Hellige Ånd. Han gir her et tydelig bilde av at Åndens gjerning er å knytte oss sammen med Jesus slik at vi blir frelst: *“Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om rettferdighet og om dom: Om synd, fordi de ikke tror på meg. Om rettferdighet, fordi jeg går til Faderen, og dere ser meg ikke lenger. Om dom, fordi denne verdens fyrste er dømt”* (v 8-11).

Vi ser at Ånden hele tiden har dette forholdet til Jesus. Det er Jesus Ånden skal tale om. Derfor heter det i det følgende vers hos Johannes: *“Men når han kommer, sannhetens Ånd, skal han veilede dere til hele sannheten. For han skal ikke tale av seg selv, men det han hører, skal han tale, og de kommende ting skal han forkynne dere”* (v13).

Dette er selve hovedordet i Åndens gjerning. Vi må ta utgangspunktet her. Det første og avgjørende er at Ånden herliggjør Jesus. Ånden taler ikke av seg selv, Ånden taler heller ikke om seg selv. Ånden, den tredje person i guddommen, er sendt for å herliggjøre Jesus.

Vi har altså et merke på om den Hellige Ånd er virksom. Det er om han herliggjør Jesus. Hvis Jesus blir stor, hvis hans forsoning blir herlig for oss, hvis hans herlige frelsesverk da han ble såret for våre overtredelser og knust for våre misgjerninger, blir tydet og klargjort så syndere kan se det og bli frelst, da er det Guds Hellige Ånd som er virksom.

Det er til enhver tid mange slags ånds-impulser som gjør seg gjeldende. Kjærlighetens apostel formaner oss: *“Mine kjære! Tro ikke*

enhver ånd, (dvs. enhver forkynnelse som lyder) men prøv åndene om de er av Gud!” (1 Joh 4,1).

Og Paulus sier: *“For om det kommer en til dere og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd, som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium, som dere ikke før har mottatt – da tåler dere det så gjerne”* (2 Kor 11,4).

Hvordan skal jeg vite hva som er rett? Jesus har selv sagt det: *“Når Ånden kommer, skal han herliggjøre meg”*. Det kan vi bruke til målestokk når vi skal dømme om åndene i den tid som vi lever i. “Nu ble forsoningen tydet oss herlig”, synger vi i en pinsesalme. Det er det avgjørende. Når forsoningen blir tydet oss herlig, da er den Hellige Ånd i virksomhet. Det er Åndens første gjerning.

I og med denne gjerning knytter Ånden forbindelsen mellom Jesus og oss.

La oss nå gå videre. Hva betyr det at jeg får livsforbindelse med Jesus?

Jeg vil gjerne peke på 1 Kor 1,30-31: *“For det er hans verk at dere er i Kristus Jesus, han som for oss er blitt visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning, for at – som skrevet står: Den som roser seg, han rose seg i Herren!”*

Her er intet glemt av det som vi trenger for vårt liv med Gud. Her er det alt sammen: Visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning. Vi har det i og med vår Herre Jesus Kristus. Den som ved Åndens gjerning har fått se Jesus som sin frelser, den som har fått oppleve at ordet er blitt levende og samvittigheten har fått fred i den tanke: *“Hva Jesus meg har givet, gjør meg for Gud så kjær”,* han har samfunn med vår Herre Jesus Kristus. Og da har han visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning.

De gamle lærere i Guds rike pekte her gjerne på det som står i 2 Mos 12,10 om påskelammet. Der heter det at påskelammet skulle fortæres helt. Det skulle ikke være noe til overs. Slik er det når du tar imot Kristus, sa de gamle evangeliske lærere, du får hele Kristus, du får alt hva

han er og alt hva han har. Det formidler Ånden ved evangeliets velsignede ord.

Jeg kan altså ikke ta imot noe av Jesus, og så vente med resten. Du kan ikke ta imot Jesus til rettferdiggjørelse i dag, og så ta imot ham til helliggjørelse om en måned, heller om fem eller ti år. Nei, det er umulig! Tar jeg imot Jesus, da har jeg alt i ham. “Men, nå har jeg alt, ja, alt i Jesus, - Legedom for alle hjertesår. Ingen synd som ikke han forlater, ingen nød som ikke han forstår”! I ham er vi i Kristus Jesus som er blitt oss visdom fra Gud, og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning – alt! Påskelammet skulle fortæres helt. Det er ikke noen annen måte å gjøre det på. Det er viktig for oss i den åndssituasjon vi lever i at vi har dette klart for oss.

La oss se litt nærmere på alt dette. For det første: Han blir min rettferdighet. Jeg tar imot Jesus. Det er Åndens gjerning å hjelpe meg til det. Ånden maler Jesus Kristus korsfestet for meg når jeg hører evangeliets ord.

Det er akkurat som Elieser som det står om i 1 Mos 24. Abraham sender ham for å hente bruden til Isak, sin sønn. Han reiser til det fremmede land, og han treffer den utvalgte bruden. Da tar han frem gaver og smykker, taler til henne og forteller henne hvor godt det er i huset hvor hun skal få lov til å komme, om hun er villig til å bli den bruden som han er sendt for å hente. Det er hva Ånden gjør! Han taler til meg, arme, fattige, fortapte stakkar. Han forteller meg om faderhuset, om frelsesverket, forteller meg om brudgommen, viser hvor skjønn han er, hvor god og kjærlig han er og hvor godt det er å være hans. Og da fatter mitt fattige, fortapte hjerte mot. Det kjenner frimodighet til å ta imot det, stole på det og så komme. I det jeg kommer, får jeg ved troen rettferdigheten fra Gud. Det er så stort at man vel aldri skulle bli trett av å tenke på det og tale om det.

Samtidig får vi renselse fra synd, det er helliggjørelsen som det tales om her. Det samme finner vi mange andre steder i Bibelen, slik som i Rom 8,2: *“For livets Ånds lov har i Kristus Jesus frigjort meg fra syndens og dødens lov”*. Jeg tenker også på det sterke ordet i Gal 5,16:

“Vandre i Ånden! Så skal dere ikke fullføre kjødets lyst”. Den gave som jeg da får, er slik at jeg hver dag får lov til å ta imot den. Men det foregår ikke automatisk, som om jeg sov meg fram. Vi reiser ikke i sovevogn til det nye Jerusalem, men vi vandrer som pilegrimer. Men det er godt å vite at om jeg vandrer i Ånden, skal jeg ikke fullbyrde kjødets begjæring. Så gjelder det for oss at vi gjør bruk av det, slik at dette virkelig skjer i vårt liv. Det er Åndens gjerning at jeg ved samfunnet med den velsignede Frelser får virkeliggjøre dette.

Jeg leste en gang om en kone som hadde sett et skilt: Vask og stryking. Så kom hun med vasken sin i en sekk og skulle ha det vasket og strøket. Men nei, det var nok en misforståelse. Hun var kommet til en butikk hvor de solgte gamle brukte ting. Der hang også er brukt skilt om vask og stryking til salgs. Det nyttet ikke å komme med skittentøy der. Men hos vår Herre Jesus Kristus er det ikke bare et skilt. Der skjer det! Og det skjer ved dette samfunn som Ånden formidler. Hvordan gjør han det? Det er ved den samme hemmelighet igjen. Han gjør det ved å formidle samfunnet med Jesus.

Jeg har av og til inntrykk av at noen troende tenker seg forholdet omtrent slik: Først kommer vi til Jesus og blir frelst og benådet. Så kommer Ånden en kortere eller lenger tid senere. Da blir vi for alvor helliggjort. Kjære venn! La ikke noen forvirre deg inn i en slik tanke! Hørte du ikke hva Jesus sa: Det er Åndens gjerning alt! Vi er kommet i samfunn med ham som ble såret for våre overtredelser og oppreist til vår rettferdiggjørelse. I ham eier vi visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning.

Her må jeg si noen ord om “Åndens dåp” som det er så mye tale om i våre dager. Her er noen som sier at vi må skjelve mellom gjenfødelse, som alle kristne har opplevet, og Åndens dåp, som er noe helt annet – og som ikke alle troende har fått del i ennå.

Grunnen til at mange kristne ikke har fått gjøre rikere erfaringer i livet med Gud, ligger i dette at en ikke har lært å skjelve mellom gjenfødelse og åndsdaap, sier disse predikantene.

Frelse er en ting, Åndens dåp er noe helt annet, sier de. Og så legger de til: Du som er troende må bli åndsdøpt. Da først er du for alvor et brukbart vitne for Herren. Og til åndsdåpen hører nådegavene – ikke minst tungetalen. Slikt hører vi nå fra visse hold, nemlig fra den såkalte karismatiske vekkelsens folk – eller i hvert fall fra noen av dem.

Men er dette riktig?

Nei, det er ikke riktig. Det Bibelske vitnesbyrd er at den som hører Jesus til i troen, han har den Hellige Ånd. Paulus sier: Gud sendte sin Sønn for at vi skulle få barnekår, "Og fordi dere er sønner, har Gud sendt sin Sønnns Ånd inn i våre hjerter, som roper: Abba, Far!" (Gal 4,6.)

På pinsedag ble det sagt til dem som var vakt, og som spurte hva de skulle gjøre: "Omvend dere, og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn syndenes forlatelse, så skal dere få Den Hellige Ånds gave." (Apg 2,38).

Den som ved troen hører Jesus til, han har fått den Hellige Ånd. Det gjelder alle kristne, (Ko12,13). Den som hører Jesus til har fått Ånden til "innsegl" og til "pant" (Ef 1,13-14.) Siden gjelder det å vandre i Ånden, (Gal 5,16). Det gjelder at en er lydige mot Ånden, så en ikke gjør Guds Hellige Ånd sorg, (Ef 4,30).

Jeg traff en som påsto at Jesus hadde befalt sine disipler å bli fylt av Ånden. Det var et påbud, mente han. Jeg spurte hvor han hadde det fra, og han viste til Apg 1,8: "Dere skal få kraft idet Den

Hellige Ånd kommer over dere". Senere har jeg også lest denne påstanden i en bok. Men det er jo en misforståelse. Når Jesus sier at de skal få kraft, så er dette skal ikke en befaling, men et løfte.

Det står ingen steder i Bibelen: Bli åndsdøpt! – Hva en nå vil påstå, så finnes det ikke noe bevis i Bibelen for den tanke at det finnes to slags kristne, noen som bare er omvendt og gjenfødt, og noen andre som dessuten er åndsdøpt.

Det Bibelen taler om, det er at Ånden skal få lede oss, så vi vandrer i Ånden. Og likeså at Ånden skal fylle oss, (Ef 5,18) og mer og mer få sin vilje med oss.

Gud har mer å gi, heter det. Ja, det er sant – i en viss mening. Gud vil føre og lede sine barn, bruke dem og helliggjøre dem. Han har rike opplevelser i vente for den som lever åpent og redelig med Jesus i en god samvittighet.

Men det er ikke sant, dersom en dermed lar oss forstå at nåden i Jesus, syndenes forlatelse, barnekår og Åndens besegling bare er foreløpige saker – bare et første, lavere trinn, som en må søke ut over. Nei!

Mange sukker i dag med god grunn over åndsfattigdom og kraftløshet – i sitt eget kristenliv og i forsamlingene. Å ja, hvor skulle vi ikke be Gud om åndsmakt, ny glede og ny vitnetrang!

Men hvordan skal en tale om disse ting? Skal en si til en gjenfødt kristen: Det du har fått er bare begynnelsen, søk nå å få oppleve åndsdåpen, be

CD

"Jeg hviler i nåden!"
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

om tungetalens nådegave – er det dette en skal si?

Jeg kan ikke finne at det er bibelsk riktig.

En skulle heller be Gud om nåde til å få se hva en troende allerede har i livssamfunnet med Jesus. Hva var det vi leste: I Kristus Jesus har vi visdom fra Gud, og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning! Dette har du som et troende Guds barn.

I stedet for å lete etter en ny merkelig opplevelse skulle du be og si: Å Jesus, åpne du mitt øye, så jeg får se hvor rik jeg er!

Og møter du et troende Guds barn som sukker over sin fattigdom i kristenlivet, så tal med ham om synden og nåden, tal konkret og inngående. Kanskje er det synder som må bekjennes, kanskje har kraftløsheten sin grunn i hemmelige synder som en ikke er villig til å oppgi. Undre deg ikke over mangel på kraft i ditt åndelige liv, når du i all stillhet er i ferd med å gjøre Guds Hellige Ånd sorg! Ef.4,30.

Men er du en sjel som har en åpen samvit-tighet for Gud, og som har satt all din lit til Jesus og hans blodige død da han bar straffen for våre synder, da kan du si:

Engstede hjerte, opp av din smerte!
Glemmer du aldeles bort hva du har!
Frelserens vennskap, nåde og kjennskap!
Ennå han lever og er som han var.

Minnes hans seier, husk hva du eier
Ikke i deg, men i Frelseren kjær!
Ren og rettferdig, Himmelen verdig
Ikke i deg, men i Jesus du er!

(Sangboken 370)

Videre gir Ånden utrustning til tjeneste. Det er tanker som bryter veldig på i våre dager. Når det gjelder nådegavene, kan jeg også bare forsøke å tegne de store linjer. Bibelen taler en rekke steder veldig om nådegavene, særlig i 1 Kor 12,13-14. I begynnelsen av kap.12 står det: *“Det er forskjell på nådegaver, men Ånden er den samme. Det er forskjell på kraftige virkninger, men Gud er*

den samme, han som virker alt i alle” (v.4 og 6).

Her ser vi den sammenhengen som jeg har pekt på flere ganger. Åndens åpenbarelse gis enhver til det som er gagnlig for menigheten, og Ånden vil utruste alle og enhver, 1 Kor 12,7. Paulus fortsetter med å fortelle hvorledes det skjer: *“For til en blir det gitt visdoms tale ved Ånden, til en annen kunnskaps tale ved den samme Ånd, en annen får tro ved den samme Ånd, en annen nådegave til å helbrede ved den samme Ånd. En annen får kraft til å gjøre undergjerninger, en annen gave til å tale profetisk, en annen gave til å prøve ånder. En annen får ulike slags tunger, en annen tyding av tunger. Alt dette virker den ene og samme Ånd, som deler ut til hver enkelt etter som han vil”*.

Derfor heter det også: *“Streb etter de beste nådegaver!”* (1 Kor 12,31).

Her er det en rikdom som vi på ingen måte har gjort bruk av slik vi skulle. For hva gjør vi når vi ser oppgaver som vi skal ta opp? Vi har kurser og får flinke folk til å holde foredrag. Vi reiser til skoler og holder seminarer. Vi sender folk til utlandet for at de skal bli riktig flinke, og så ber vi Gud velsigne det vi gjør.

Er det noe galt i dette? Nei, jeg håper ikke det. Som professor i teologi har jeg selv brukt de beste årene av mitt liv til å gjøre en innsats der så godt jeg har kunnet. Vi er glade i våre bibelskoler og misjonsskoler.

Det er bare én ting: Vi har så altfor lett for å stoppe der. Den virkelig inntrengende bønn til Gud om Åndens utrustning står som en utfordring til oss alle. Den veien må vi gå. Gud vil utruste med nådegaver, han vil gi åndsmakt.

Når jeg leser i Bibelen om nådegavene i forsamlingene, da er det som om jeg ser inn i en skjønn hage, med blomster i mange farger – men i en rik harmoni. Det er som om jeg ser et urverk med mange hjul, både små og store – men riktig avstemt i forhold til hverandre så uret viser rett tid.

Apostelen Peter taler om det åndelige huset som skal bygges: *“Kom til ham, den levende stein, ... og bli også selv oppbygd som levende*

steiner til et åndelig hus" (1 Pet 2,4-5). Dette er Guds levende menighet på jorden. Den bygger han fra første dag i denne tids husholdning og inntil den siste. Han tar mennesker, fortapte i seg selv, frelser dem ved samfunnet med Jesus, og så fyller han dem med ånd og liv og sette dem inn på den plassen i dette åndelige huset hvor han ser at de passer.

Våre gamle, store, fine kirker er også bygget av sten. Noen stener danner fundamentet nede i jorden, andre er støttene, pilarene. De bærer det veldige hvelvet. Andre igjen er kunstferdig utskåret klebersten som alle ser og beundrer. Og mange ligger inne i muren, ingen har sett dem siden de ble lagt der første gangen. Men de har alle sammen sin funksjon.

I den levende bygning som Herren selv bygger ved sin Ånd, er det akkurat på samme måten. Der er Jesus hjørnesteinen og apostler og profeter grunnvollen, (Ef 2,20). Og ennå bygger han med levende stener. Noen skal bære, noen skal stå fram og være synlige. Andre får en mer tilbaketrukket rolle, men de er ikke mindre nødvendige for det, selv om deres gjerning er den som intet menneske ser. Men byggherren selv ser den.

Derfor tales det her om disse mange nådegaver. Jeg har lest en bok av en som har funnet ut at det er ni nådegaver, verken mer eller mindre. Det stemmer ikke. Alle steder hvor det er tale om nådegaver, er synspunktet hele tiden mangfoldigheten, variasjonene. Det store er at alt dette som er så mangfoldig, likevel samvirker til det ene store resultatet, Kristi legemes oppbygging.

Hva skal så nådegavene tjene til? Svaret er: De skal tjene til å bygge opp Guds åndelige hus, det vil si: hans troende menighet på jorden. Legg merke til 1 Kor 14, der ordet oppbyggelse og oppbygge blir brukt om og om igjen. Se v. 3, 4, 12, 17 og 26. Les disse stedene oppmerksomt!

Her betyr oppbyggelse ikke bare noe rent følelsesmessig, slik som vi under tiden bruker dette uttrykket når vi sier: Det ble så oppbyggelig. Nei, her taler Guds ord realistisk om det åndelige huset som reiser seg, den troende forsamlingen

som bygges opp idet mennesker kommer til troen og helliggjøres.

Hva er det nå for en nådegave som mest tjener til å bygge forsamlingen opp? Det er den profetiske tale, sier Paulus. *"Men den som taler profetisk, taler for mennesker, til oppbyggelse, formaning og trøst. Den som taler med tunger, oppbygger seg selv. Men den som taler profetisk, oppbygger menigheten"* (1 Kor 14,3-4).

Den profetiske tale, den er det åndsbarne vitnesbyrdet om Kristus, Guds Sønn og vår bror, som døde for våre synder og oppsto til vår rettferdighetsgjørelse, og som lever for å gå i forbønn for oss. Det er vitnesbyrdet om frelsen i hans navn! Dette er det som fremfor alle ting bygger opp forsamlingen.

I Korintermenigheten var visse gaver tillagt voldsom betydning, ikke minst tungetalen. Vi kan forstå av 1 Korinterbrev at tungetalen ble sett på som det fornemste av alt. De talte til og med i munnen på hverandre slik at det ble ren forvirring, (1 Kor 14,23 og 27). Folk kunne komme inn fra gaten og tenke at disse måtte være aldeles fra seg selv. Nei, sier Paulus, dere skal ikke gjøre det på den måten. Vi skal ikke ha noe av at de taler i tunger i forsamlingen, hvis det ikke er noen som tolker, (v.28).

La oss merke oss hva apostelen sier: *"For den som taler med tunger, taler ikke for mennesker, men for Gud. Ingen kan forstå ham, men han taler hemmeligheter i Ånden. Men den som taler profetisk, taler for mennesker, til oppbyggelse, formaning og trøst. Den som taler med tunger, oppbygger seg selv. Men den som taler profetisk, oppbygger menigheten"* (1 Kor 14,2-4).

Jeg ville gjerne at dere talte i tunger alle sammen, sier apostelen, men jeg vil heller at dere skulle tale profetisk! *"For den som taler profetisk, er større enn den som taler med tunger, – hvis han da ikke tyder det, så menigheten kan få oppbyggelse av det"* (v.5).

Meningen med alt dette er ganske klar. I forsamlingen hører det hjemme som kan oppbygge menigheten, nemlig det levende vitnesbyrd om Jesus. *"Jeg taler mere i tunger enn dere alle"*, sier Paulus, *"Men i en menighets-samling vil jeg*

heller tale fem ord med min forstand, så jeg ved det kan lære andre, enn ti tusen ord med tunger" (v.18-19).

Det er ikke vanskelig å forstå hva Paulus vil ha sagt. Han vil korrigere Korint-menigheten på et viktig punkt. De har åpenbart vært innstillet på slike nådegaver som kunne vekke oppmerksomhet og trekke mange mennesker sammen. Derfor la de særlig vekt på tungetalen, og i det hele på det som fra gammelt har vært kalt "de overordentlige nådegaver".

Paulus vil si: Det er sant nok, tungetalen er en nådegave. Men får du den, så skal du bruke den i ditt lønnekammer. Der hører den hjemme, (v.28). Men i forsamlingen hører forkynnelsen av Kristus hjemme, ved den blir mennesker frelst og føyet inn i den troende menighet som levende stener.

Det er verd å merke seg at nådegavene er behandlet i det 12. og 14. kap. Imellom disse kapitlene finner vi den vidunderlige høysang om kjærligheten i kap 13. *"Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg en lydende malm eller en klingende bjelle. Om jeg har profetisk gave og kjenner alle hemmeligheter og all kunnskap, og om jeg har all tro, så jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, da er jeg intet"* (v.1-2).

Noen skarpsindige mennesker har sagt som så: Her må det ha skjedd en ulykke en gang da brevet ble skrevet av i gammel tid. Det er jo klart at kap.13 enten må stå foran kap.12 eller etter kap.14, for det bryter jo sammenhengen!

Å nei, det står nok akkurat der det skal stå. Midt i talen om nådegavene vil apostelen med sterke, klare ord si oss: Størst av alt er kjærligheten! Uten kjærligheten fra Gud er alt det andre til ingen nytte!

Åndens gjerning er å vekke kjærlighet til vår Herre Jesus – og kjærlighet til nesten, til alle mennesker, idet vi ser at de alle er dyrt kjøpt. Det er kjærligheten som ikke søker sitt eget, som ikke gleder seg over urettferdighet, men over sannhet, den kjærligheten som utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.

Må Gud lære oss den rette kristne kjærlighet.

Som Guds ord sier: *" – i gudsfrykten broderkjærlighet, og i broderkjærligheten kjærlighet til alle"* (2 Pet 1,7).

En av den gamle kirkes forfattere, Tertullian, forteller at hedningene pleier å si om de kristne: *"Se hvor de elsker hverandre!"* – Det hender at vi får dette ordet slengt etter oss når det av og til blir strid for den rette tro imot vantro og fornektelse. Da hender det at noen sier: Akk ja, det var bedre i den gamle tiden, da elsket de kristne hverandre, da var det ingen strid!

Men til dette vil jeg svare: Hedningene i den eldste kristentid var svært oppmerksomme på at de kristne måtte verge seg mot vrang lære, og den samme Tertullian var en kjempe i så måte.

Og likevel, blant de sanne Guds barn hersket broderkjærligheten – og i broderkjærligheten kjærlighet til alle! De kristne var glade i hverandre, de hjalp og støttet hverandre, slik som vi synger i sangen: *"Velsigna band som bind Guds folk i saman her, I same kjærleik, same sinn, Som i Guds himmel er"*. Når vi ser hva det var som gjorde kristendommen til en uovervinnelig makt i den eldste kristentid, så var det nettopp dette forunderlige at der var åndsmakt og kjærlighet. Det er så mange vitnesbyrd om dette.

Det gamle troens vitne, Polykarp, sto på retterstedet og skulle lide en smertefull død. Da folkemengden som hadde samlet seg fikk øye på ham, ropte de: *"Å, se det er han som har vandret omkring i alle landsbyene og bedt at vi skal vende oss til Gud"*.

Origenes skriver et sted at alle som taler Guds ord, kan bli en pil som trenger inn i deres hjerter som hører. En av disiplene, Gregorios, undergjøreren, som han ble kalt, forteller om sitt møte med Origenes. Han bruker det samme uttrykket: Da jeg talte med ham, falt hans ord som en pil i mitt hjerte og overbeviste meg om synden og kalte meg til Kristus. Må Gud hjelpe oss til dette, for det er ingen ting som er mer nødvendig.

Må vi alltid være åpne for Åndens nåde og kraft. Da skulle vi i sannhet kunne vandre i de gjerninger som han har lagt ferdige for oss. (Ef 2,10). La oss be at vi aldri blir så ferdige, utlærte og fornøyde med oss selv og vår egen kristen-

dom, at Jesus ikke får bruke oss som han vil. Det gjelder å leve åpent og sant med Jesus. For det er og blir et sant ord: *“Den som har Sønnen, har livet”* (1 Joh 5,12).

(Trykt på grunnlag av lydbandopptak under Santalmisjonens generalforsamling i Skien 1972. Lutherstiftelen/Sambåndets Forlag. Oslo 1972). □

Den første julesang

AV OLE HALLESBY

“Men det skjedde mens de var der, da kom tiden da hun skulle føde. Og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke rom for dem i herberget.” (Luk 2, 6-7)

Etter østerlandske forhold var det ikke så sjelden at fattige reisende måtte overnatte sammen med sine dyr. Så det var visst ikke mange der i byen som la merke til det unge paret i stallen.

Men i himmelen fulgte man de to med hellig iver. Og i det øyeblikk barnet var født, ble himmelen åpnet og plutselig lå markene ved Betlehem i et himmelsk lys. Folk flest så det ikke. De sov. Bare noen hyrder var våkne og fikk se det.

De sto der fjetret midt i det nattlige lys. Da kom en mektig engel og sa at de ikke skulle være redde. For nå var det barn født som Gud hadde lovet, og som de hadde ventet på i lange tider.

Den lyse engelen hadde knapt talt ut, før himmelrommet ble fylt av utallige engler som

sang en himmelsk hymne til ære for barnet som nå var født.

Det var den første julesang på vår jord.

Englene sang den, og hyrdene lærte den. Og snart gikk den fra grend til grend, fra land til land, fra slekt til slekt. I dag synges den over hele verden.

Og denne sangen om barnet i krybben rører de ømmeste strenger hos barn og olding, hos mann og kvinne.

Ennå i dag er himmelen oss aldri så nær og strålende skjønn som i julesangen om juletreet.

Her kommer dine arme små,
O, Jesus, i din stall å gå.
Opplys enhver i sjel og sinn
Å finne veien til deg inn.

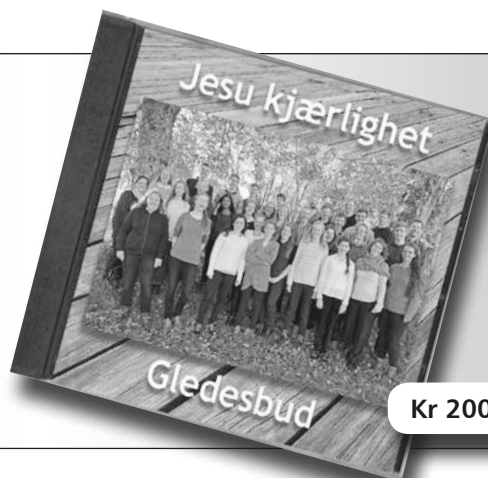
(Fra “Daglig fornyelse” 24. desember. Sambåndet forlag) □

NY CD!

”Jesu kjærlighet”
med sang av ungdomskoret Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

For vår skyld ble han fattig da han var rik

AV CARL FR. WISLØFF

“For dere kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde, at han for vår skyld ble fattig da han var rik, for at vi ved hans fattigdom skulle bli rike.”

(2 Kor 8,9)

Guds Sønn var rik. Vil du få en anelse om hvor rik han var, så kan du lese oppmerksomt og med bønn til Gud, de første fjorten versene i Johannesevangeliets første kapitel.

I begynnelsen var Ordet, leser vi. Han var hos Gud, og han var Gud. Alt er skapt ved Ham.

Alt dette ligger for høyt for vår fornuft og fatteevne. Vi får bare lese det som Gud har sagt ved sine inspirerte vitner i Bibelen. Og så får vi ta det til hjerte og grunne på det.

Og så ble Ordet kjød og tok bolig iblant oss. Guds evige Sønn ble et menneske. Og så vet vi at Jesus fra Nasaret, han er det evige Guds ord. Så rik var han.

Og tenk hvor fattig han ble! *“Revene har huler og himmelens fugler har reder, men Menneskesønnen har ikke det han kan helle sitt hode til.”* (Matt 8,20). Det sa han selv. Og til slutt ble han hengt på korset som en forbryter. Soldatene som holdt vakt delte klærne hans mellom seg. Og vennene hans flyktet.

Så fattig ble Jesus! Ja, enda mer. På korset ropte han i sin høyeste nød: *“Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg!”* – Vi kan nok, slik Brorson har lært oss det: Da sank du i vår jammer ned, så dypt som ingen vet.

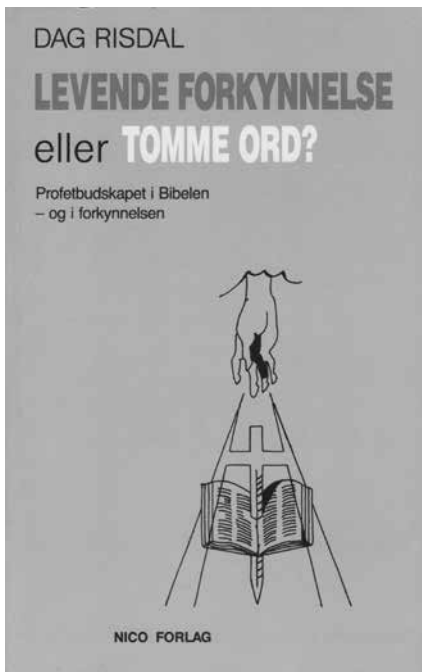
Hvorfor ble Jesus så fattig?

Ordet vi leste i dag sier det klar og sterkt. Så fattig ble Jesus for at vi skulle bli rike. Hans fornedrelse var den dyre pris som måtte betales for at vi skulle bli frelst.

Han byttet bort sine himmelske kår med jordens fattigdom, pine og død – for at du skulle bli frelst fra alt som ondt er på jorden, ja fra synd og fortapelse. Han ble fattig for at du skulle bli rik.

Han tok alt vårt på seg for å kunne gi oss av alt sitt eget. Har du noen gang virkelig takket ham for det? Hvis ikke, gjør det i dag.

(Fra “Daglig brød” 27. desember. Lunde forlag) □

Bok:

“Levende forkynnelse
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste

Postboks 116, 4311 Hommersåk

e-post: olstokka@frisurf.no

Følg meg!

AV FREDRIK WISLØFF

“Følg meg!” (Matt 9,9)

Kort – personlig – uten noen forklaring eller akkordering, og likevel ikke til å ta feil av: Følg meg!

Ingen akkord. Forlat det gamle! Guds kall er terskelen til noe nytt.

Ingen bebreidelser over synden som ligger bak! I Jesu kall ligger et vell av tilgivelse. Det er nåde at han i det hele tatt kaller, og en enda større nåde til den som mottar kallet og følger.

Selv går han foran. En hærfører i krigen sitter trygt forvart bak fronten og sender sine ordrer til avdelingene, og soldatene kommanderes i døden. Jesus selv går foran. Selv møter han farene. Selv går han i døden. Selv vinner han seieren. Og hæren følger.

“Følg meg!” Nå gjelder det deg! Ikke egne lyster. Ikke kameraters kall! Men Jesus! Følg ham!

Vil du?

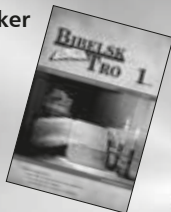

(Fra “Hvil eder litt” 14. september) □

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2020-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6/2019!

Sendes til:

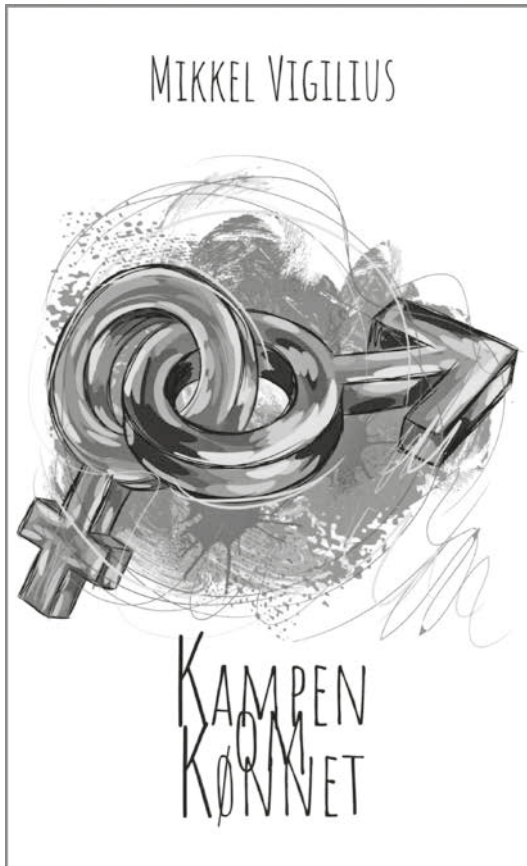
Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

"Til mann og kvinne skapte ham dem."

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka "Kampen om kjønn" belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelsesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31) ▢

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Årskontingenten

Med dette nummer av Bibelsk Tro følger det en giroblankett.

Denne vil minne deg om at nå er det tid for å fornye
ditt abonnement for 2020.

Vi håper at du/dere er fornøyd med bladet
og vil fortsette å abonnere på det.

Prisen er den samme som i fjor, bare kr 180, for studenter, kr 160
og til andre land utenfor Norden, kr 210.

Gaveabonnement

Ønsker du/dere at slekt og venner skal få lese Bibelsk Tro,
kan dere gjerne gi et gaveabonnement til en eller annen,

Da får vedkommende også nr 5 og 6/2019 + hele 2020.

I tillegg også CD-en "Himmellengt"
med sanger skrevet av Olav Fjermedal.

Gironummer finner du på side 3 i bladet!

Velkommen som ny abonnent på Bibelsk Tro!

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Ambrosius av Milano (334-397)

Han var biskop av Milano og en av de fire første kirkelærerne

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Realskole Hurdal Verk 1961-63. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer ved Skjevik ungdomsskole, Molde 1973-86. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Lærer ved Vågsetra skole, Molde, 1986-2013.

Nå pensjonist og fritidsforkynner.

Henric Staxäng

Født i Lund i Sverige i 1958. Prest i Den svenske kirke 1984-95. Fra 1996 pastor

i Evangelisk Luthersk Samling (tidligere Lutherska Bibelstudiestiftelsen).

Axel Remme

Født 1930 i Bø i Vesterålen. Utdannet tømmermann. Indremisjonens 2-årige bibelskole i Oslo 1955-1957. Har vært ungdoms-, lands- og kretssekretær i Den Indre Sjømannsmisjon (DISM). Klokker i Venesla, Kristiansand. 1989-1997 generalsekretær i DISM. Nå frivillig forkynner.

Peter Olsen

Født 1963 i Danmark. Cand. theol. Ph.D. Ansatt i 50 % stilling som førsteamanuensis i systematisk teologi ved Dansk Bibel-Institut i København og ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole i Oslo. Og 50 % stilling med bibelundervisning i LM, Danmark. Har skrevet teologiske artikler i tidsskrift og bøker.

Erik Høiby

Født 1937 i Hamar. Latin-artium. Indremisjonsselskapets bibelskole i Oslo 1957-59. Forkynner i Langesundsfjordens Indremisjonsselskap 1959-66. Fra 1966-68

sekretær i Askim Indremisjon. Kretssekretær i Skiens krets av Den Norske Santalmisjon 1968-89. Fra 1989 til 1997 bibellærer i Langesundsfjordens Indremisjonsselskap. Nå pensjonist og frivillig forkynner.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Carl Fredrik Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Ole Hallesby (1879-1961)

Professor i teologi ved Menighetsfakultetet Kjent som forkynner og forfatter av oppbyggeselskaper.

Fredrik Wisløff (1904-1986)

Cand. theol. 1928. Lærer, prest, reisepredikant og forfatter.

Olav Nergård (1903-1991)

Norsk gårdbruker og dikter.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	24. Nov.	11.00	Arthur Salte
Søndag	01. Des.	11.00	Lorents Nord-Varhaug. Nattverd
Onsdag	04. Des.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	08. Des.	11.00	Oddvar Dahl
Mandag	09. Des.	19.00	Bjarne Bjelland. "Israel og Bibelen". Ordet og Israel
Søndag	15. Des.1	11.00	Tor Magne Haraldseid. Samemisjonen

Vårsemesteret 2020

Søndag	05. jan.	11.00	Bernhard Sunde
Onsdag	08. jan.1	19.30	Bibelgruppe
Søndag	12. jan.	11.00	Gunnar Soppeland
Søndag	19. jan.	11.00	Oddvar Dahl
Søndag	26. jan.	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg
Søndag	02. feb.	11.00	Axel Saxe
Onsdag	05. feb.	19.30	Bibelgruppe

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høyby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

Ny CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 32600739823

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Juleklokker

Hør klokkeklngen fra kirketårnet:
Et minne inn i de tusen hjem,
Om englesangen, om Guds enbårne,
Om han som fødtes i Betlehem.

Hør klokken ringer: Det er som toner
Med ord fra Jesus - et nådens kall.
Hør, klokken bringer fra din forsoner
Et bud om frelse fra synd og fall.

Så hør det synder, hør klokkeklngen,
Hør julens gamle og glade bud,
Som Gud forkynner. Hør englesangen,
og kom tilbake til nådens Gud.

I stille timer du kjenner kallet,
Du møter Frelserens åpne favn.
Og klokker kimer med bud til alle.
Så kom i dag - kom i Jesu navn!